

Parayı Verdin mi

– safdeha · 03 Ağustos 2017

Devre mülklerde, beş yıldızlı otellerde, para verip kaldığımız bu nitelikli her yerde, bize sunulan, elektrik, su, ikram, açık büfe gibi şeyleri ihtiyacımızdan fazla kullanmak veya yemek doğru mu? “Yiyiniz, içiniz ama israf etmeyiniz!” ayeti, parasını ödersek israf etmek mümkün mü olacak bu durumda, haram denilen helal mi olacak yani?

Mescid-i Aksa’da, Yahudiler her türlü zülümü yapar, Filistinliler etten duvar olur, öleceğini bile bile orada namaza durur, bu görüntüleri Televizyonda seyreder, üzülürüz, haydi biraz para gönderelim deriz, parayı gönderdikten sonra da Filistinlileri suçlar, para gönderdik ya, neden direnmiyorsunuz deriz. Acaba, oranın kutsallığı sadece Filistinlilere mi kutsak ki... Orada etten duvar olmak, orada olmak sadece Filistinlilere mi farz kılınmış? Gitmeye durumunuz var ve gitmiyorsanız, Rabbim sizi görmüyor mu? nedir bu timsah gözyaşları... Para göndermekle, sorumluluktan kurtulamıyoruz, bilirsiniz!

Tutku deyip tutturmuşuz, arabaya bindi mi? bas gaza bas... Neymiş, ceza yersen ben öderim, bana kim karışır ki? Ya başkasının arabasına çarparsan, ya başkalarının haklarını ihlal edersen, parayı ver, ver de, senin ceza ile verdiğin paranın karşılığı başkalarının özgürlüğünü mü satın alıyor? Parayı verirsen, doğruyu mu yapıyorsun yani? parayı verip satın alıp da çaldığın düdüğü, başkalarını rahatsız ediyorsa, çalmanı mı gerektiriyor?

Birini seviyoruz, adına da aşk diyoruz. Evleniyoruz, birlikte yaşıyoruz. Sevilen kişiden beklenti o kadar fazla ki... Neler almıyoruz ki, neleri döküyoruz onun için, altınlar, elmaslar, küpeler, bilezikler, eee... Madem bu kadar paramı döktüm onun için bana köle olması gerekir mantığıyla beklentileri yükseltiyoruz. Her dediğimize razı, her bağırduğımıza boynu bükük, her dövdüğümüzde eline sağlık mı demeli, ne olur beni bir daha döv, zevk alıyorum mu demeli?

Kazandığın paranın şükürü, israf etmemektir. O paradan ihtiyacın olduğu kadarını kullanmak, arta kalanını ise imanın ölçüsünde ihtiyaç sahiplerine dağıtmak gerekiyor. Ben kazandım, nasıl paramı başkalarına veririm ki, aptal mıyım ki... Diyen bir mantığın derinden sorgulanması gerekiyor. Bize sağlığı, nefesi, yaşamı, her şeyi sunan Rabbim adına yaptığımız her iyilik, sadaka, bize gani gani geri dönüyor! Nasıl mı? Allah işlerimizi bereketlendiriyor, çok kazanıyoruz. Allah adına verilen her şeyin karşılığı Allah tarafından gani gani iade ediliyor. “Veren el üstündür!” derken, verenin kazandığı anlaşılıyor, kaybettiği değil, asla...

Para sevap satın almaz ancak, zekat, sadaka gibi verildiğinde sevaba dönüşür ama günahı satın alır. Parası olan kara kara düşünsün, cebinden çıkarken dur ya, ben ne yaptım desin... Her hesabın sorulduğu günde, o parayla başkalarına, satın aldıklarıyla rahmet dağıttığını sanıp Rablik taslayanların vereceği

hesaptan dolayı çekecekleri acidan tadanların vay haline... Çok parası olan, gönüllü amele gibidirler, hem harcamadıklarını durmadan taşırlar, hem de, her an günah bataklığı içinde kibir, hased ve böbürlenme gibi insanı mahveden duygulara kendini adayıp, parası dünyadayken yakar, cehennem gibi...

Para olmasın mı, olsun... İhtiyacımız kadar, kimseye muhtaç olamayacak kadar... Paranın verdiği sınavdan kurtulmak gerek! İşte elimizin kiri, yıkandı mı uçup gidiyor... kimin cebinde duruyor ki, değil mi?

Saffet Kuramaz